

повинен бути безперервним, а система мотивації за досягнення відповідною та адекватною потребам працівників.

Список літератури

1. Кучук Ю. В. Управління ефективністю персоналу у бізнесі. Вінницький національний технічний університет. URL: <http://ir.lib.vntu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/11242/924.pdf?sequence=3>.
2. Оцінка ефективності системи управління персоналом. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2629>.

УДК 338.45

Горбунова О. А.

старший викладач кафедри фінансів та банківської справи,
ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»,

Савісько Ю. В.

магістр спеціальності «Фінанси, банківська справа та страхування»,
ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

**ДІЛОВА АКТИВНІСТЬ СУБ'ЄКТА ГОСПОДАРЮВАННЯ
ЯК ОСНОВНИЙ ПОКАЗНИК ФІНАНСОВОГО СТАНУ**

Протягом останніх декількох років економіка України знаходиться в нестійкому кризовому стані. Тому господарюючим суб'єктам необхідно постійно пристосовуватися до таких складних умов існування, знаходити оптимальні шляхи розвитку, обирати максимально правильні рішення при розв'язанні проблем і розробляти такі механізми управління підприємством, щоб воно мало стійкі позиції на ринку, було прибутковим та виправдовувало стратегічні цілі та завдання, які були поставлені при його заснуванні.

Ділова активність підприємства є основними інструментами для оцінки ефективності використання його ресурсів в умовах нестабільної економіки, за допомогою якої можна об'єктивно визначити результативність фінансово-господарської діяльності підприємства та перспективи його розвитку.

Питання ділової активності не залишаються поза увагою науковців. Проблеми визначення сутності та оцінювання ділової активності розглядаються в працях зарубіжних вчених-економістів, зокрема таких як Д. А. Аакер, Е. Дж. Долан, К. Д. Кемпбел, Р. Дж. Кемпбел, Л. А. Беренстайн, А. Д. Шеремет, В. В. Ковальов, Г. В. Савицька, Р. С. Сайфулін та ін.

«Ділова активність» доволі широке поняття й охоплює практично всі аспекти роботи підприємства. Дослідження розробок науковців щодо трактування поняття «ділова активність» підприємства свідчить про їхнє розмаїття й неузгодженість. Аналогічну точку зору поділяють Р. С. Сайфулін і А. Д. Шеремет, які твердять, що теорія і практика поки що не виробили системи чітких і визначених показників для характеристики ділової активності [1, с. 124].

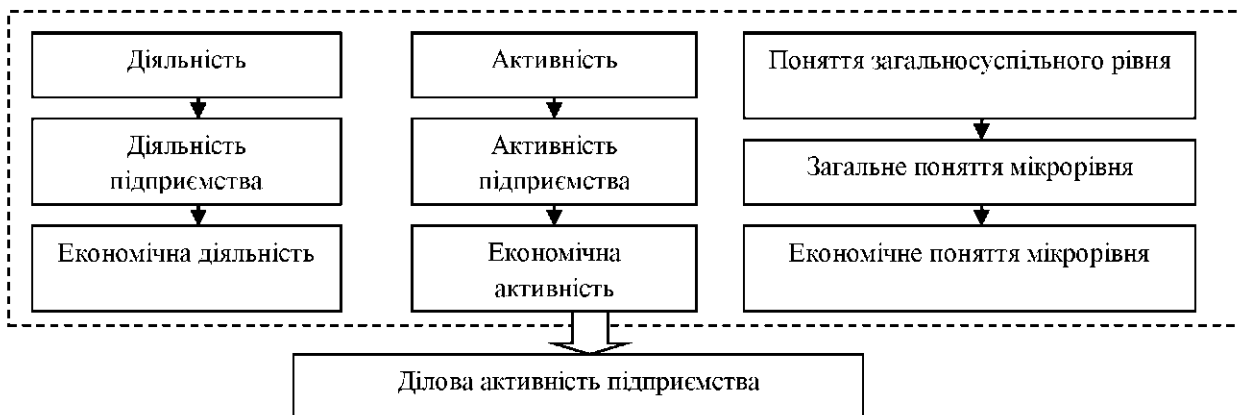

Рис. 1. Структурно-логічна схема декомпозиції поняття «активність»

Джерело: [2, с. 42]

На наш погляд, ділова активність підприємства більш пов'язана з внутрішніми аспектами економічної діяльності підприємства. Ми поділяємо точку зору, що за економічним змістом ділову активність підприємств можна розглядати як у широкому, так і вузькому значенні.

У широкому розумінні вона означає весь спектр зусиль підприємства, спрямованих на просування на ринках продукції, праці, капіталу. У вузькому розумінні, тобто при аналізі фінансово-господарської діяльності, ділова активність підприємства означає його виробничу й комерційну діяльність.

Ділова активність проявляється в динамічності розвитку підприємства, швидкості обороту його засобів. Засоби підприємства знаходяться у постійному русі, переходячи з однієї стадії в іншу. Чим швидше відбувається кругообіг ресурсів, тим більше продукції підприємство може виробити та реалізувати при сталому їх розмірі. Сповільнення оборотності потребує додаткового вкладення засобів та може спричинити погіршення фінансового стану підприємства.

Критеріями ділової активності є рівень ефективності використання ресурсів підприємства, стійкість економічного зростання, розширення ринків збуту продукції, ступінь виконання завдань за основними показниками господарської діяльності тощо.

Однак, головним критерієм ефективності роботи підприємства є його прибутковість, тому, здійснюючи господарську діяльність, підприємство повинно намагатися не лише прискорювати рух засобів, але й отримувати максимальну віддачу від їх використання.

Якщо виробництво і реалізація продукції є збитковими, то прискорення оборотності засобів веде до погіршення фінансових результатів і «проїдання» капіталу. Зі сказаного випливає, що потрібно прагнути не лише до прискорення руху капіталу на всіх стадіях кругообігу, а й до його максимальної віддачі, що виражається в збільшенні суми прибутку на одну гривню капіталу. Підвищення прибутковості капіталу досягають раціональним і ощадливим використанням усіх ресурсів, недопущенням їх перевитрати, втрат на всіх стадіях кругообігу. У результаті капітал повернеться до свого вихідного стану в більшій сумі, тобто з прибутком.

Систематизація наукових підходів щодо визначення «ділової активності підприємства» дозволяє стверджувати, що це складна, інтегрована за багатьма показниками характеристика бізнес-середовища підприємства, яка визначає його стан на ринку, забезпеченість та ефективність використання усіх видів ресурсів та результати господарювання. Вважаємо, що подане визначення втілює комплексний підхід до розглядуваного поняття, є універсальним і висвітлює економічну ефективність ділової активності підприємства.

Список літератури

1. Шеремет А. Д. Методика фінансового аналізу / А. Д. Шеремет, Р. С. Сайфулін. – Москва : Инфра-М, 2008. – 419 с.
2. Бондарева Ю.О. Стратегічне управління діловою активністю сільсько-господарських підприємств в умовах радіаційного забруднення на основі використання оптимізаційних задач / Ю.О. Бондарева // Вісник ЖНАЕУ. – 2015. - № 1(28). – С. 41 – 49.

УДК 378.14

Дудко П. М.

доцент кафедри підприємництва та бізнесу,
Київський національний університет технологій та дизайну

РОЗВИТОК ІТ-ПІДПРИЄМНИЦТВА

Сфера ІТ є відносно молодого і відрізняється стрімким темпом розвитку, ІТ-сектор в Україні відрізняється перспективністю і розвивається у цілому швидше за економіку країни. Одна з найбільш відомих інтернаціональних ІТ-компаній Global Logic прогнозує за сприятливих умов зростання ІТ-сектору України у 2,3 рази, тобто до 8,4 млрд. дол. Проте,